

Križev pot
PRAVIČNOST V LJUBEZNI
(pripravil Ervin Mozetič)

UVOD

O pridite, stvari,
kaj, glejte, se godi:
edini Božji Sin
strašno za nas trpi.

Sveto pismo takole napoveduje prihod vstalega Jezusa Kristusa: Znamenja bodo na soncu, luni in zvezdah. Na zemlji bo stiska med narodi, v zmedu zaradi bučanja morja in valov. Ljudje bodo hiralili od strahu in pričakovanja tega, kar pride nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale. In tedaj bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z močjo in veliko slavo. Ko se bo to začelo dogajati, se vzravajte in dvignite glave, kajti vaša odkupitev se približuje.

Jaz hočem biti kristjan in moram spolnjevati zapovedi, ki mi jih daje Gospod. Če pripadam neki organizaciji, če sem včlanjen v katero izmed številnih skupnosti, je potrebno, da upoštevam pravila, ki jih zahteva pravilnik. Če jih ne izpolnjujem, sem izobčen oziroma sem član le na papirju. Kot kristjan verujem to, kar mi govori Sveto pismo in zato pričakujem vstajenja od mrtvih, ki sem ga deležen po trpljenju in vstajenju Jezusa Kristusa.

Smisel krščanskega življenja mi pomaga razumeti Jezusova beseda: »Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se osoli?« Imam svobodno voljo in se lahko odločim za ali proti. Ker sem se odločil za, se hočem truditi za dobroto, resnico, ljubezen, pravico.

Prva postaja

PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT

Razbičan, zapljuvan
in kronan, zasramovan
pred sodni stol zdaj gre,
nedolžen v smrt izdan.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Medtem ko je še govoril, je prišla množica. Pred njo je hodil eden izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Juda. Približal se je Jezusu, da bi ga poljubil. Jezus pa mu je rekel: »Juda, s poljubom izdajaš Sina človekovega?«

Gospod, vem: če skušam le malo živeti kot ti, ne uidem obsodbi. Bojim se. Kako drugačen je svet zabave, v katerem živim, od tišine, v kateri lahko najdem tebe. Že od vsega začetka vem, da imaš ti prav, a se vseeno ne morem odreči prenekaterim dobrinam, ki mi jih ponuja današnji svet.

Gospod, daj mi dovolj moči, da se v trenutku skušnjave pravilno odločim, da te ne bom izdal kakor Juda.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Druga postaja
JEZUSU NALOŽIJO KRIŽ

Glej, križ mu nalože
na ranjene rame,
objame ga voljno
in nese vseh dolge.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Voditelji ljudstva in veliki duhovniki so nahujskali množico, da je vpila proti Jezusu. To ljudstvo je bilo slepo. Poznalo je resnico, a so jo slavni možje, njihovi voditelji, prikriji z lažnimi besedami. Nihče ni našel na Jezusu krivde. Niti izkušeni Pilat niti Herod in tudi ljudstvo ne, a je kljub temu zahtevalo križanje. Veliki duhovniki in starešine so to dobro vedeli, toda Jezus jih je oviral pri njihovem delu in zato je moral umreti.

Tudi mi smo velikokrat pod vplivom slavnih igralcev, v dobro režiranih filmih, ki nas zaslužujejo. Pravijo nam, da moramo biti nasilni, če hočemo pregnati nasilje, vendar to ni res. Kako smo podobni Jeruzalemčanom!

Gospod, daj nam moči, da bomo znali razločevati med dobrim in slabim. Naj v molitvi iščemo moči za trezno presojo in razsvetljenje Duha in ne ponavljamo besed, ki nam jih govorijo drugi.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Tretja postaja
JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

Opešal je v močeh,
podre ga križ, naš greh,
vtopljen v dolge sveta
leži potrt na tleh.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Na tej poti, Gospod, si padel prvič. Naši številni grehi so povzročili, da si se opotekel in padel. Vojaki so te brcali in suvali s sulicami in te tako še bolj oslabili. Človeško telo je bilo prešibko, tvoja močna volja in ljubezen do nas pa te je dvignila in nadaljeval si pot za naše odrešenje.

Gospod, daj nam moči, da vzamemo svoj del križa svojih grehov nase in tako zaslužimo tvoj pogled in ljubezen do nas.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Četrta postaja
JEZUS SREČA SVOJO ŽALOSTNO MATER

O žalostni spomin,
ko Mater sreča Sin;
bridkosti meč ji gre
do srca globočin.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus, ves upehan si in gledaš v tla. Trpiš zaradi grehov množic, one pa te z vseh strani pljuvajo in zasramujejo. Kako sam si v boju zanje! Kako velika je tvoja bolečina. Ko pa dvigneš oči, zagledaš svojo žalostno Mater. Ljudje je ne motijo, da ne bi prišla do tebe, a v očeh vidiš njeno bolečino, ko ti pomaga nositi križ in te opogumlja.

Gospod, daj nam moči, da bomo znali reči prijatelju dobro besedo, da bomo znali vsaj s svojim pogledom opogumiti trpečega sočloveka, če mu drugače ne moremo pomagati.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Peta postaja
SIMON POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

Omagal Jezus je
od teže križeve.
O Simon, sprejmi križ,
Gospoda usmili se!

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Simon, preprost, močan kmet, je stopil do Jezusa in mu pomagal. Svoje telo je dal na voljo, da tako prispeva k odrešenju sveta. S svojo močjo bi si lahko utrl pot med vojaki in rešil Jezusa usnjenih bičev in ostrih sulic, pa tega ni storil. Njegova ponižnost mu je pomagala, da je zaslutil, da je to trpljenje potrebno. V razbičanem telesu Križanega je videl nedotakljivo osebo Boga.

Gospod, pomagaj mi, da se bom trudil za ponižnost, ki je tako pomembna, da lahko stopim do bližnjega, vidim njegove težave in mu pomagam.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Šesta postaja
VERONIKA OBRIŠE JEZUSU OBRAZ

S prtom Veronika
obriše Jezusa,

zato ji da spomin
obličja svetega.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Peče te, ko ti pot zaliva krvaveče rane in tako večja tvoje muke. Kdo drug bi verjetno ne zdržal. Vpil bi in se poskušal otresti križa: »Zakaj je ravno mene to doletelo, v tej veliki množici ljudi, zakaj ne koga drugega?« Ti, Gospod, pa si zdržal in celo ohranil mir v svoji duši. V vseh mukah si opazil Veroniko, ki je stopila do tebe in ti obrisala obraz s potnim prtom. V vseh bolečinah je še vedno privrela na dan tvoja dobrot in ta žena ni ostala brez plačila.

Gospod, daj mi moči, da bom v trpljenju še vedno znal ceniti bližnjega, da mu ne bom nevoščljiv. Osvobodi moje srce sebičnosti, ki je trpečemu tako blizu, in mi daj, da bom znal začutiti vsako še tako majhno pozornost.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Sedma postaja **JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM**

Slabosti ves prevzet
Zveličar pade spet;
oh, grehi ga teže,
ki jih ponavlja svet.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Tvoj prvi padec nas ni globoko ganil. Kmalu smo se povrnili k slabim delom. Razlagamo si, da je tvoje trpljenje pač potrebno, ker smo grešniki. To je pač naša slabost. V svojem življenju ne vidim razlike, če tvoje trpljenje priznavam ali ne. Tako govori tisti, ki se ni nikoli poglobil v smisel trpljenja, ki nikoli ni začutil tvoje bolečine, ki je križev pot molil le kot obrazec.

Jezus nima dostopa do človeka, ki Kristusa ni pripravljen sprejeti v celoti, čeprav ga opozori z drugim padcem. Ta človek ne čuti s Trpečim. Gospod, daj nam oči, ki bodo občutljive za trpečega človeka. Naj tudi sami spoznamo, kako nekaj velikega je trpeti za druge, zlasti za tiste, ki nam niso posebno pri srcu.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Osma postaja **JEZUS NAGOVORI JERUZALEMSKE ŽENE**

Usmiljene žene,
ne jokajte zame,
le zase in svoj rod
točite zdaj solze.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus, koliko si doživel v kratkem času poti na Golgoto. Mi zardimo, ko spoznavamo, kako se obnašamo, ti pa ne obupaš in nam pomagaš. Žene, ki so zaradi običaja morale vpiti in jokati ob mrtvecu, si opozoril na bistvo. Njihovemu ničvrednemu vpitju si dal pomen: »Ne jokajte nad menoj, ampak nad seboj in nad svojimi otroki.«

Gospod, pomagaj nam, da pridemo do spoznanja, kakšni grešniki smo. Nič več naj ne gledamo napak drugih, ampak se zamislimo nad svojimi slabostmi, tudi nad tem, da gledamo napake drugih.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Deveta postaja **JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM**

Zveličar omedli,
pod križem spet leži.
O trdo srce, glej:
tvoj greh ga žalosti.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Glasna množica je že v tretjič prasnila v smeh. Nisi zmogel. Že tretjič si padel. Naj ne ponavljamo vseh besed še enkrat. Sami naj začutimo, kako silna je tvoja bolečina, kakšni so občutki, ko se ti množica glasno smeje obnemoglemu na tleh. Pa nisi hotel iskati usmiljenja v očeh ljudi. Ponižno si vstal in šel naprej, potrj zaradi trdih človeških src.

Gospod, daj nam moči, da bomo mogli, ko bomo z vseh strani zasmehovani, zopet vstati, premagati strah pred novim ponižanjem, in zopet skušali doseči cilj, ki smo si ga zastavili.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Deseta postaja **JEZUSA SLEČEJO IN MU PONUDIJO VINA Z ŽOLČEM MEŠANEGA**

Ko pride na goro,
obleko mu vzemo
in za dolge sveta
še žolča mu dado.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Nag si pred očmi tistih, ki si te upajo gledati. Vzeli so ti prostost, pravico do dela, celo obleko. Mislili so, da so ti vzeli vso tvojo čast. Kot človeku jim je to uspelo, kot Bogu pa ne! Mamilo, vino pomešano z žolčem, so ti ponudili, da bi ti ublažili bolečino, hoteli so te na križ pribiti živega. Vsak človek bi pri teh bolečinah že padel v nezavest. To pijačo si odklonil, ker si hotel kelih odrešenja izpiti do konca pri zavesti.

Gospod, daj nam moči, da bomo znali reči ne omamam tega sveta in bomo tako zavestno prenašali svoje težave tudi takrat, ko bo naša čast ranjena. Sam si nam zgled, kako je treba vsako delo, ki se ga lotimo, skrbno dokončati.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Enajsta postaja **JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ**

Na križ ga polože,
razpno roke, noge;
in ostri mu žebli
spet rane mu naredo.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Kri se je pocedila, ko so ti žebli prebodli kožo in se ti zajedli v meso. Pribili so te na križ in te dvignili nad zemljo. Kot človek si zadnjikrat pogledal svoje odrešene. Nekateri so ob tem krutem prizoru zbežali, drugi so se še naprej norčevali in vpili. Peščica pa jih je ostala, pokleknila na golo kamenje in molila. Ti so prvi, ki so odkrili v tem trpljenju svojo odrešitev.

Gospod, daj nam moči, da v takih trenutkih ne bomo zbežali, ampak se zavedli, da smo za trpljenje bližnjega s svojimi grehi krivi tudi mi.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Dvanajsta postaja **JEZUS UMRJE NA KRIŽU**

Na križu Bog visi
in sveta teče kri;
za nas umira Bog,
žalujte vse stvari.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Tri dolge ure je tvoje telo viselo na križu. Svojo ljubezen do nas si pokazal tudi s tem, da si v zadnjem trenutku svojega življenja skrbel za našo prihodnost z besedami: »Žena, glej tvoj sin,« in »Sin, glej tvoja mati.«
(trenutek molka)

Ko je ura odbila tri, si z močnim glasom zavpil: »Izpolnjeno je. Gospod, v tvoje roke izročam svojo dušo,« nagnil glavo in izdihnil. Gospod, naj tudi mi v zadnjem boju izgovorimo te besede. Z njimi naj ti izročimo vsa slaba in dobra dejanja svojega življenja.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Trinajsta postaja
JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA IN GA DAJO MARIJI V NAROČJE

O Mati žalostna,
ki ljubiš Jezusa,
objemlješ zadnjikrat
Sinu zdaj mrtvega.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus je mrtev. Njegovo mrzlo telo snamejo s križa in ga položijo Materi v naročje. Marija je v tem trenutku vzela skupaj z drugimi trpečimi tega sveta nase ceno zadoščenja za naše grehe.

Gospod, naj se zavedamo, da vsako trpljenje obrodi sad. Tudi seme ne obrodi sadu, če ne pade v zemljo in umrje. Ne umirajo zaman mladi na cestah, ne trpijo zaman matere našega časa. Drug drugemu moramo pomagati pri odreševanju.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Štirinajsta postaja
JEZUSA POLOŽE V GROB

Bridko objokovan
je Jezus v grob dejan;
o grešnik, moli ga,
tvoj greh je zdaj opran.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Gospodovo telo so povili in zaprli v grob. Poveljanci Jezus pa je odšel naproti dušam, ki ga čakajo. Sam je postal most med nebese in zemljo ter tako pokazal pot prvim odrešenim.

Gospod, naj ne mislimo, da je s smrtjo vsega konec. Ko izgubimo enega svojih najdražjih, nam ti ponudiš drugega človeka, da se ob njem trudimo za zveličanje. Smrt pa naj nam bo v opomin, naj bomo čuječi.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

Sklep

O Jezus, hvali naj
ves svet te vekomaj.
Po svojem križu nam
podeli sveti raj.

Gospod, hvala ti, ker si me danes poučil, da trpljenje ni mračno tlačanstvo, ki se mu zaman upiramo ali v katerem obnemoremo in obupamo. Bridko je, vendar nam samo to prinaša odrešenje. Sedaj vem za njegov smisel.